

(Priloga Vrtcu.)

Št. 6.

Ljubljana, dné 1. junija 1904.

XII. tečaj.

Vroče ljubim . . .

Vroče ljubim plan zeleno,
Kadar jutro jo obsije,
Vroče ljubim cvetko vsako,
Ko jo hladna rosa mije.

Vroče ljubim goro tiho
In planine in doline,
Vso naravo božjo ljubim,
Visočine in nižine.

Vroče ljubim slednjo bilko,
Kadar v solncu se leskeče,
Ljubim vejico zeleno,
Kadar v vetercu trepeče.

A nad vse pa ljubim Tebe,
Mili Stvarnik moj dobrotni,
Saj imamo vse od Tebe
Tvoji romarji popotni.

Semjonov.

Svetli znoj.

Svetli znoj raz obraz vroči
Kmetiču na njivo pada,
In iz nje rodi se, raste
In zoreva žetev mlada.

Znoj na licu — sveta rosa,
Kamor na zemljico kane,
Kot bi Bog jo blagoslovil,
Tam življenje novo vstane.

Tatjan.

